

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.998 van 15 februari 2012
in de zaak A. 188.864/XII-5485**

In zake: Jürgen COPPENS
woonplaats kiezend te 9300 Aalst
Kerkhoflaan 20

tegen:

de HOGESCHOOL GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 juli 2008, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing d.d. 21 mei 2008 van de raad van bestuur van de Hogeschool Gent houdende de ‘Bevordering van onderwijzend personeel in het ambt van hoofdlector - departement Bedrijfskunde Aalst’”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 189.126 van 23 december 2008 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 januari 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, die verschijnt en advocaat John Devers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is sinds 1 januari 2003 voltijds vast benoemd in het ambt van lector Romaanse talen aan de Hogeschool Gent, departement Bedrijfskunde te Aalst.

3.2. Op 4 juli 2007 keurt de raad van bestuur van de Hogeschool Gent een reglement inzake bevordering van onderwijzend personeel voor het kalenderjaar 2007 goed (hierna: het reglement). Blijkens de toelichting bij het reglement betreft het een éénmalige bevorderingsoproep “[i]n afwachting van de uitbouw van een nieuw loopbaanbeleid voor het onderwijzend personeel”. Er wordt enkel bevorderd in de ambten van hoofdpraktijklector, hoofdlector en hoofddocent. Voor het departement Bedrijfskunde Aalst wordt het maximum

aantal te bevorderen personeelsleden, uitgedrukt in voltijdse equivalenten, bepaald op één hoofdpraktijklector en acht hoofdlectoren.

3.3. Op 19 september 2007 dient verzoeker zijn kandidatuur in voor de bevordering tot hoofdlector.

In totaal worden negentien kandidaturen ingediend voor de bevordering tot hoofdlector.

3.4. Een nieuwe departementsraad wordt op 1 oktober 2007 geïnstalleerd. Van deze raad maken vijf van de andere kandidaten voor bevordering tot hoofdlector deel uit.

3.5. Het departementshoofd stelt op 4 oktober 2007 bij delegatie de departementale bevorderingscommissie samen. Deze samenstelling wordt op 27 november 2007 door de departementsraad goedgekeurd.

3.6. Op 6 december 2007 evalueert de departementale bevorderingscommissie de verschillende kandidaten aan de hand van de zes in het reglement vooropgestelde beoordelingscriteria en de bijbehorende toetsingselementen. Die criteria zijn de volgende:

1. kwaliteit en kwantiteit van bijdragen aan onderwijs;
2. kwaliteit en kwantiteit van bijdragen aan onderzoek of dienstverlening;
3. samenwerking en teamprestaties;
4. intern ondernemerschap;
5. externe zichtbaarheid;
6. coachend leermeester- en leiderschap.

De beoordeling door de departementale bevorderingscommissie geeft, nog steeds overeenkomstig het reglement, aanleiding tot de toekenning van een van de volgende appreciaties voor elk criterium: “zeer goed”, “goed”, “voldoende” of “onvoldoende”.

Finaal brengt die beoordeling de departementale bevorderingscommissie ertoe de departementsraad te adviseren de kandidaten “geschikt” of “nog niet geschikt” voor bevordering te beschouwen.

Overeenkomstig artikel 7, § 2, van het reglement is de nodige en voldoende voorwaarde om “geschikt” te worden bevonden, voor alle criteria minstens een appreciatie “voldoende” te hebben behaald. Kandidaten die voor maximaal twee criteria de appreciatie “onvoldoende” hebben gekregen, kunnen evenwel ook “geschikt voor bevordering” worden bevonden, al moet dit dan wel gemotiveerd worden en moeten zij op minstens twee van de andere criteria een appreciatie “goed” of “zeer goed” hebben behaald.

3.7. Verzoeker krijgt van de departementale bevorderingscommissie eenmaal de appreciatie “goed” (criterium 1), driemaal de appreciatie “voldoende” (criteria 3, 4 en 6) en tweemaal de appreciatie “onvoldoende” (criteria 2 en 5).

De departementale bevorderingscommissie besluit:

“De bevorderingscommissie oordeelt dat in hoofde van de heer Jürgen Coppens aan vier van de zes beoordelingscriteria in minstens voldoende mate is voldaan. De twee scores ‘onvoldoende’ worden niet gecompenseerd door minstens twee scores ‘goed’ of ‘zeer goed’. De bevorderingscommissie stelt op basis van deze resultaten aan de departementsraad voor de heer Jürgen Coppens nog niet geschikt te bevinden voor bevordering.”

Acht andere kandidaten, waaronder vier leden van de departementsraad, worden voorgesteld om wel “geschikt voor bevordering” te worden bevonden.

Op 14 januari 2008 beslist de departementsraad om het advies van de departementale bevorderingscommissie goed te keuren. De leden van de raad die zelf een dossier hebben ingediend, zijn niet aanwezig

Bij e-mail van 14 januari 2008 en bij aangetekend schrijven van 15 januari 2008 wordt verzoeker in kennis gesteld van de beslissing van de departementsraad waarbij hij als “nog niet geschikt voor bevordering tot hoofdlector”

aan het hogeschoolbestuur wordt voorgesteld. Het verslag van de departementale bevorderingscommissie, voor zover het op hem betrekking heeft, alsook de goedkeuringsbeslissing worden aan verzoeker eveneens ter beschikking gesteld.

3.8. Verzoeker dient op 21 januari 2008 het zogenaamde “willig beroep” in, voorgeschreven en aldus benoemd in artikel 10 van het reglement; hij wordt overeenkomstig het reglement op 1 februari 2008 gehoord. Ook één andere kandidaat heeft een “willig beroep” ingediend en wordt diezelfde dag gehoord.

In zijn “willig beroep” verklaart verzoeker zich niet akkoord met de beoordeling van de criteria 5.b en 6.b. Wat het criterium 5 betreft, is hij van mening dat de evaluatie van toetsingselement 5.b voorbij gaat aan een element uit zijn dossier, maar besluit hij finaal dat gezien hij “[v]oor de andere aspecten van criterium 5 (4 op 6) [...] momenteel echter (nog) niet [voldoet,] de appreciatie voor dit criterium ‘onvoldoende’ blijft”. Wat het criterium 6 betreft, meent hij evenwel aanspraak te kunnen maken op de appreciatie “goed”, zodat “de twee scores ‘onvoldoende’ [worden] gecompenseerd door twee scores ‘goed’”:

“Onder punt 6.b stelt de bevorderingscommissie: ‘Er zijn geen realisaties opgenomen in het dossier die van daadkracht en organisatievermogen getuigen die verder gaan dan het organiseren van eigen werk’. Ik herinner u eraan dat ik gedurende 3 jaar departementaal coördinator Studium Generale (annex lid van de centrale stuurgroep) was en gedurende 5 jaar voorzitter van de vakgroep Romaanse talen, die op meer dan een vlak tot voorbeeld strekte voor andere vakgroepen. Terwijl sommige collega’s dat nog moeten bewijzen, meen ik in deze hoedanigheid wel degelijk blijk gegeven te hebben van leidinggevende capaciteiten, organisatievermogen (vb.: verdeling van de ambtsbevoegdheden) en daadkracht en de bijzondere opdrachten in kwestie werden wel degelijk opgenomen in mijn dossier. Aangezien ik mijns inziens voor beide aspecten van criterium 6 ruimschoots voldaan heb, is de appreciatie voor dit criterium minstens ‘goed’.”

Tijdens de hoorzitting benadrukt verzoeker daarenboven nog, wat het criterium 4 betreft, “zijn rol als departementaal webmaster”.

Op 1 februari 2008 beslist de departementsraad om de toegekende appreciaties te behouden en het voorstel om verzoeker nog niet geschikt te

verklaren voor bevordering tot hoofdlector te bevestigen. De leden van de raad die betrokken partij zijn, zijn daarbij niet aanwezig. De uitgeschreven kritiek van verzoeker bij criterium 6 (coachend leermeester- en leiderschap) is als volgt weersproken:

“Studium Generale is een opleidingsonderdeel en maakte vroeger deel uit van de opdracht van betrokkene.

De organisatie van de Studium Generale gebeurt vanuit de centrale administratie van de Hogeschool Gent. Hij heeft vanuit zijn takenpakket geen meer dan gewone organisatorische taken op zich genomen op departementaal niveau. Hij is als lid van de centrale stuurgroep geapprecieerd maar heeft geen leidinggevend[e] rol gespeeld.

Als voorzitter van de vakgroep Romaanse talen, waarvan hij zelf stelt als voorbeeld te hebben gediend, heeft hij voldoende blijk gegeven van een coördinatie- en organisatievermogen. Hij is echter geen geboren leider die een groep coacht. In die zin heeft hij zijn taken als vakgroepvoorzitter en in het kader van Studium Generale eerder als organisator dan als leider en bezieler vervuld. De aangehaalde elementen getuigen concreet meer van intern ondernemerschap dan van coachend leiderschap en zijn aldus gehonoreerd in onderhavig criterium én in criterium 4. Bovendien was de heer Coppens sedert 2003 geen kandidaat meer om een beleidsondersteunende taak op zich te nemen.

Gelet op bovenvermelde principes blijft de appreciatie van de aangehaalde elementen ‘voldoende’.

Het beroep brengt geen relevante nieuwe elementen aan. De departementsraad concludeert dat het beroep m.b.t. toegekende gemotiveerde score voor criterium [6] ongegrond is.”

De blijkbaar op de hoorzitting nog mondeling toegevoegde kritiek van verzoeker bij criterium 4 (intern ondernemerschap) krijgt van de departementsraad de volgende repliek:

“Het tijdens de hoorzitting aangebracht element is geen nieuw element en is reeds in rekening gebracht bij de beoordeling van dit criterium.

Webredacteur is vervat in zijn opdracht nml. 2u/week (10% van een FTE) vrijstelling van contactonderwijs en de kandidaat krijgt hiervoor de nodige faciliteiten (gratis internetaansluiting thuis en laptop).

De raad oordeelt dat zijn intern ondernemerschap rekening houdend met alle elementen van het dossier voldoende gehonoreerd is.”

3.9. Op 21 mei 2008 aanvaardt de raad van bestuur van de Hogeschool Gent het departementaal voorstel en bevordert hij de acht geschikt bevonden kandidaten tot hoofdlector: Henk Damme, Kathleen Duyck, Tony Jacobs,

Antonia Pierreux, Danièle September, Luc Solemé, Gerard Van den Abbeele, Martine Van der Weën. Verzoeker wordt niet bevorderd.

IV. Voorwerp van het beroep

Exceptie

4.1. Verwerende partij werpt op dat het beroep onontvankelijk is in zoverre het de bevordering tot hoofdlector zou betwisten van Danièle September aangezien verzoeker in zijn inleidend verzoekschrift “zelf [...] kenbaar maakt die bevordering niet te betwisten”.

4.2. Verzoeker antwoordt in de memorie van wederantwoord dat minstens één collega ten onrechte is bevorderd tot hoofdlector, dat er “behalve Danièle September wel meer collega’s [zijn] wier bevordering ik niet betwist” en dat “een aantal ‘onschuldigen’ zijn bevordering geannuleerd zal zien”, wat echter geen reden is om zijn beroep als onontvankelijk te bestempelen.

Beoordeling

5.1. In het inleidend verzoekschrift schrijft verzoeker over Danièle September: “wiens bevordering tot hoofdlector ik overigens niet betwist”.

Dat hij haar bevordering uitdrukkelijk “niet betwist”, vindt vervolgens formeel bevestiging in de memorie van wederantwoord.

Verre van reden te zijn om zijn beroep als zodanig onontvankelijk te verklaren, betekent dit wel, en enkel, dat de bevordering van Danièle September niet tot het voorwerp van het annulatieberoep gerekend mag worden.

5.2. De exceptie is gegrond.

V. Onderzoek van de middelen

A. Vooraf

6. In het inleidend verzoekschrift geeft verzoeker een uiteenzetting van zijn “middelen tot nietigverklaring” in twee titels, “Naar de vorm (procedure) en “Naar de inhoud (beoordeling aan de hand van criteria)”. Verwerende partij heeft een en ander zo begrepen dat drie annulatiemiddelen worden aangevoerd en er zich in de memorie van antwoord ook zo tegen verweerd. In het auditorsverslag worden de grieven eveneens onderzocht als drie annulatiemiddelen. De Raad van State volgt dezelfde indeling en invulling van de grieven.

B. Eerste middel

Standpunt van de partijen

7. In het eerste middel merkt verzoeker op dat “[v]an de op 27 november 2007 aanwezige leden van de departementsraad die de samenstelling van de departementale bevorderingscommissie zonder meer goedkeuren, [...] er vier [...] betrokken partij zijn, aangezien zij zelf kandidaat zijn voor bevordering tot hoofdlector”. Er is volgens verzoeker “sprake van belangenvermenging” waardoor de gevolgde selectieprocedure onwettig is.

Verder voert hij aan dat het departementshoofd zowel voorzitter is van de bevorderingscommissie, van de departementsraad en van het hogeschoolbestuur en dat de departementssecretaris zowel lid van de bevorderingscommissie is, als secretaris van de departementsraad. Volgens verzoeker is er opnieuw sprake van “belangenvermenging” vermits zij “zowel advocaat als rechter zijn in dezelfde dossiers”.

Verzoeker voert ook aan dat de selectie van de “precies acht” geschikt voor bevordering bevonden kandidaten op voorhand vaststond en er sprake is van een “vermoeden van manipulatie”, om een rangschikking in een tweede fase volgens dienstanciënniteit en leeftijd te omzeilen en aldus toch de

huidige voorzitters van de opleidingscommissies Bedrijfsmanagement en Office Management te kunnen bevorderen.

Tot slot oppert verzoeker dat de mogelijkheid tot willig beroep “volgens mij geen echt beroep” is omdat dit slechts een beroep is “bij dezelfde instantie als degene die uitspraak doet in eerste aanleg, nl. de departementsraad”. Daarbij voert hij aan dat de departementsraad tijdens de hoorzitting “geen enkele vraag noch opmerking formuleerde” maar in zijn schriftelijk verslag wel opmerkingen formuleert, zodat aan verzoeker “elke verdere mogelijkheid tot verhaal binnen het departement ontnomen wordt”.

8. Luidens haar memorie van antwoord “ontwaart [verwerende partij] in het eerste middel geen enkele rechtsregel waarvan de schending wordt aangediend” en is het middel niet ontvankelijk.

Beoordeling

9. Het vergt geen inspanning om in de uiteenzetting van het middel onbetwist te lezen dat verzoeker het verbod op belangenvermenging, versta de schending van het onpartijdigheidsbeginsel, aanvoert. Die vaststelling volstaat om de *exceptio obscuri libelli* te verwerpen.

10. Niet de departementsraad, maar wel het departementshoofd heeft de leden van de beoordelingscommissie aangesteld. Verzoeker betwist niet dat het departementshoofd die beslissing mocht nemen op grond van een delegatie hem verleend door de departementsraad. Het betreft meer bepaald een delegatiebesluit van 18 juni 2001, voor zoveel als nodig hernomen op 1 oktober 2007 (stukken 6 en 7 van het administratief dossier). Luidens het besluit van 18 juni 2001 “geeft [het departementshoofd] melding van de bij delegatie genomen beslissingen op de eerstvolgende vergadering”.

Het departementshoofd heeft over zijn bij delegatie genomen beslissing gerapporteerd aan de departementsraad. Zelfs aangenomen dat deze laatste de beslissing nog formeel moest goedkeuren -hetgeen als gezien niet blijkt uit de voorgelegde delegatiebesluiten, waarin een “melding” volstaat- kan uit de

unanieme goedkeuring, zonder meer en achteraf, door de departementsraad geen belangenvermenging worden afgeleid in hoofde van de leden die tevens kandidaat voor bevordering waren. Het departementshoofd heeft de commissie samengesteld en de leden van de departementshoofd, *post factum* daarover ingelicht, hebben zich daartegen niet verzet.

11. Het reglement bepaalt dat het departementshoofd van het betrokken departement in ieder geval lid is van de beoordelingscommissie; dat de departementssecretaris er lid van mag zijn is evenmin strijdig met het reglement. Zij waren zelf geen kandidaat voor bevordering, en dus alleszins geen “rechter en partij”. De eis van structurele onpartijdigheid verhindert niet dat bij een benoemingsprocedure leden gelijktijdig zetelen in de beoordelingscommissie, de departementsraad of het hogeschoolbestuur.

Verzoeker preciseert voorts ook niet welke “belangen” dan wél vermengd worden. Hij noemt de beide personen “zowel advocaat als rechter”. Indien verzoeker aldus machtsafwending aanvoert, of op een subjectieve partijdigheid alludeert, laat hij na die grief met ook maar de minste feitelijke gegevens te stofferen. De beschuldiging van subjectieve, persoonlijke partijdigheid van een bestuur of bestuurder, of tenminste de schijn ervan, kan evenwel slechts worden aangenomen indien zij gewettigd voorkomt, hetzij dus voldoende gerechtvaardigd is door concrete en precieze feiten.

12. Ook wat het “vermoeden van manipulatie” bij de beoordeling van de kandidaten betreft, blijft verzoeker enkel bij speculaties, zonder daarvan een bewijs voor te brengen.

13.1. Onder een “georganiseerd” administratief beroep moet worden verstaan een beroep dat ertoe strekt de genomen beslissing te doen intrekken, wijzigen of vernietigen en waarbij de overheid tot wie het beroep gericht is verplicht is te antwoorden krachtens een duidelijke normatieve tekst die de beroepsvorm organiseert. Gebruikelijk is om dit beroep te laten behandelen door een ander, vaak hiërarchisch hoger geplaatst orgaan bij het bestuur dat de beslissing heeft genomen -soms zelfs bij een ander bestuur- maar dit is geen wezensbestanddeel om het georganiseerd administratief beroep te onderscheiden van een

willig beroep. Wie, uit pedagogische bekommernis, ijvert voor zuivere definities en didactische rubrieken en daarom de term “beroep”, voor een bezwaar dat is gericht aan hetzelfde orgaan, te verwarrend acht, zou eventueel van een georganiseerde administratieve heroverweging kunnen gewagen die in alle hiervóór opgesomde kenmerken van het georganiseerd administratief beroep deelt.

Essentieel aan een oneigenlijk of “willig”, facultatief beroep, waarbij de burger zich buiten elk procedurevoorschrift om richt tot het orgaan dat de initiële beslissing heeft genomen met het verzoek die beslissing te wijzigen of ongedaan te maken, is dat het niét vooraf wettig georganiseerd is, en dat het bestuur niet verplicht is erop te antwoorden. In tegenstelling tot een georganiseerd beroep, moet het ook niet verplicht worden uitgeput om het recht op het instellen van een annulatieberoep niet te verbeuren.

13.2. In deze zaak wordt vastgesteld dat het voorliggend reglement niet in een beroepsmogelijkheid voorziet tegen de eindbeslissing, maar wel tegen een voorbereidende handeling, namelijk tegen het voorstel van de departementsraad. Hoe dan ook kan moeilijk worden betwist dat deze procedure mede in het voordeel van het “nog niet geschikt” bevonden personeelslid ingesteld is zodat het beroep aldus, daargelaten de vraag of het reglement daarmee een georganiseerd administratief beroep in zijn traditionele betekenis ingesteld heeft, voor dat personeelslid een substantiële vorm in het besluitvormingsproces vormt, die hij moet uitputten om zijn recht op het instellen van een annulatieberoep te behouden.

Het aan zulk een beroepsprocedure inherente recht voor de betrokkene om zijn standpunt op een nuttige wijze naar voren te brengen, heeft in het reglement zijn neerslag gekregen in, eensdeels, de termijn van vijf werkdagen die de kandidaat vergund is om schriftelijk zijn bezwaren kenbaar te maken na ontvangst van het gemotiveerd voorstel dat aan het hogeschoolbestuur overgemaakt zal worden en, anderdeels, het recht van de kandidaat om gehoord te worden en zich daarbij te laten bijstaan door een raadsman.

13.3. Verzoeker mag het aldus door het reglement georganiseerd en verplicht uit te putten administratief beroep dan wel ervaren als “geen echt be-

roep”, omdat het wordt behandeld door dezelfde instantie waarvan beroep. Hij betwist evenwel niet dat zijn bezwaar is behandeld met inachtneming van de procedure, zoals die in het reglement is voorgeschreven. Verzoeker heeft, op het ogenblik dat hij is gehoord, aan de departementsraad zijn opmerkingen kunnen toelichten. De departementsraad heeft op zijn bezwaren geantwoord. Ten overvloede stelt de Raad van State vast dat het hogeschoolbestuur blijkens de considerans van de bestreden beslissing en de bijlagen erbij, kennis heeft genomen van zowel het bezwaarschrift van verzoeker als het antwoord van de departementsraad hierop.

Verzoeker voert geen rechtsregel aan -en aan de Raad is er geen bekend- die hem een recht zou verlenen op een andersoortig beroep dat hij wél als “echt beroep” zou mogen ervaren. Evenmin blijkt een regel te bestaan die de departementsraad ertoe zou verplichten om, tijdens de hoorzitting die hij conform het reglement aan het behandelen van het bezwaarschrift moet besteden, aan verzoeker vragen te stellen of opmerkingen te maken of een regel die verzoeker vervolgens, na het zogenaamd “willig beroep”, nog “verdere mogelijkheid tot verhaal binnen het departement” zou moeten verlenen.

14. Het middel kan in geen van zijn onderdelen worden aangenomen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

15.1. In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen.

15.2. In een *eerste onderdeel* van het middel voert verzoeker een “gebrek aan transparantie” aan. Hem is geen mogelijkheid verleend om kennis te krijgen van de namen van de door de departementsraad bij beslissing van 14 januari 2008 geschikt bevonden kandidaten en de motivering daarbij. Aan hem is enkel meegedeeld waarom hij nog niet geschikt wordt bevonden voor bevoor-

ring. Bijgevolg is “een feitelijke vergelijking met de gunstig gerangschikte kandidaten” onmogelijk. Hij wijst erop dat hij pas op 15 mei 2008, na een beslissing van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur, kennis heeft gekregen van de motivering van de beoordeling van de acht voor bevordering geschikt bevonden kandidaten.

15.3. In een *tweede middelonderdeel* voert verzoeker aan dat de motivering niet afdoende is “omdat ze niet sluitende is en zwakke plekken vertoont (er wordt met andere woorden niet voldaan aan de draagkrachtvereiste van de motivering)”. In de memorie van wederantwoord preciseert hij dat zijn verwijzing naar het draagkrachtvereiste van de motivering en de plaats van deze grief onder de titel “naar de inhoud” moet laten verstaan dat hij ook een schending van de materiële-motiveringsplicht wil aanvoeren.

Wat het “onvolledig” zijn van de motivering betreft, wijst verzoeker erop dat bij de motivering van de appreciatie “voldoende” voor het criterium 4, niet de minste rekening wordt gehouden met bepaalde elementen uit zijn kandidaatstellingsdossier. Bij zijn “willig beroep” heeft hij nogmaals gewezen op zijn functie als departementaal webredacteur, maar de departementsraad oordeelt dat dit “geen nieuw element” is en dat dit “reeds in rekening [is] gebracht bij de beoordeling van dit criterium”. Hoewel het inderdaad niet nieuw is, rept het verslag van de departementsraad er met geen woord over. Verder uit hij kritiek op de andere overwegingen op basis waarvan de departementsraad oordeelt dat deze functie voldoende is gehonoreerd.

Daarenboven voert verzoeker aan dat, niettegenstaande hij blijkbaar wel aan alle toetsingselementen van het criterium 4 voldoet, niet wordt gemotiveerd waarom hij slechts op dit criterium “voldoende” scoort en niet “goed”. Nochtans wordt in het verslag van 14 januari 2008 van de departementsraad gesteld:

“De bevorderingscommissie kende bij de bespreking van alle beoordelingscriteria t.a.v. de kandidaten, voor elk criterium afzonderlijk een appreciatie toe o.m. gebruik makend van de aangegeven toetsingselementen. [...] Indien een personeelslid voor een bepaald criterium voldoet aan alle toetsingselementen, wordt voor dat criterium de appreciatie ‘goed’ toegekend.”

15.4. Wat het “onjuist” zijn van de motivering betreft, stelt verzoeker dat in het advies van de departementale bevorderingscommissie “twee onjuiste beweringen” voorkomen met betrekking tot de toetsingselementen 5.b en 6.b. In zijn “willig beroep” heeft hij zich verzet tegen de beoordeling van deze toetsingselementen maar het advies van de departementsraad blijft ongewijzigd.

Verzoeker stelt dat de beoordeling van het toetsingselement 6.b “flagrant onjuist” is. Hij zet uiteen dat hij gedurende vijf jaar (oktober 1998 tot oktober 2003) voorzitter was van de vakgroep Romaanse talen alsook gedurende drie jaar (oktober 2002 tot oktober 2005) departementaal coördinator Studium Generale (annex lid van de centrale stuurgroep). Hij meent dat deze opdrachten in aanmerking dienen te worden genomen bij de beoordeling aangezien rekening wordt gehouden met “de aan de kandidaten toegewezen takenpakketten van de laatste vijf jaar”. Hij wijst er ook op dat in het bijzonder de “beleidsondersteunende taak van vakgroepcoördinator” per definitie “verder [gaat] dan het organiseren van eigen werk”.

Daarenboven wijst hij erop dat de beoordeling van het toetsingselement 6.b van essentieel belang is omdat de appreciatie van criterium 6 ervan afhangt. Hij meent aan beide toetsingselementen van het criterium 6 ruimschoots te voldoen, zodat de appreciatie voor dit criterium minstens “goed” diende te zijn in plaats van “voldoende”. Daarop voortbouwend, meent hij dat hij geschikt dient te worden bevonden voor bevordering aangezien de twee appreciaties “onvoldoende” worden gecompenseerd door de twee appreciaties “goed”.

Beoordeling

16. Verzoeker is door de beoordelingscommissie en vervolgens door de departementsraad “nog niet geschikt” bevonden voor bevordering. Om die appreciatie tegen te spreken heeft hij in principe geen belang erbij om zich met de andere kandidaten te willen vergelijken. Zoals uitdrukkelijk is neergeschreven in de toelichting bij de artikelen 6 tot 8 van het reglement (stuk 1 van het administratief dossier), doet de departementsraad immers “enkel een uitspraak

over de geschiktheid van de kandidaat voor bevordering”. Met andere woorden, aan de beoordelingscommissie en vervolgens aan de departementsraad wordt niet gevraagd de aanspraken van de kandidaten onderling te vergelijken om hen vervolgens als “geschikt” of “nog niet geschikt” te rangschikken, maar enkel om de waarde van elk dossier apart te beoordelen in functie van de vooropgestelde beoordelingscriteria en de kandidaat een appreciatie toe te kennen voor elk criterium. Wie voor alle criteria minstens “voldoende” krijgt, is “geschikt”, onverminderd de bijkomende “compensatiemogelijkheid” voor wie tweemaal “onvoldoende” heeft gekregen. Het is bijgevolg niet uitgesloten dat meer of minder kandidaten door de departementsraad “geschikt” worden bevonden dan er bevorderingen te begeven zijn.

Om met kennis van zaken het “willig beroep” in te stellen, volstond het dan ook voor verzoeker om kennis te hebben van de elementen en motieven die specifiek op hem betrekking hebben.

Wel moet verzoeker finaal de mogelijkheid hebben om te controleren of de beoordelingscommissie de dossiers van de andere kandidaten met eenzelfde maatstaf heeft onderzocht. Het in het gelijkheidsbeginsel besloten recht op gelijke toegang tot het openbaar ambt zou zijn geschonden, indien zou blijken dat andere kandidaten met gelijke titels en verdiensten verschillend bejegend zouden zijn en, in tegenstelling tot verzoeker, wel geschikt bevonden. Verzoeker heeft evenwel, eensdeels, in zijn “willig beroep” met geen woord gerept over de andere kandidaten en, anderdeels, uiteindelijk de hand kunnen leggen op de desbetreffende verslagen en zijn kritiek in verband met het gelijkheidsbeginsel kunnen formuleren in het derde middel en aldus aan de beoordeling van de Raad van State onderwerpen, zodat het doel van de formele-motiveringsplicht in dat opzicht is bereikt.

Het eerste middelonderdeel is niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang.

17.1. In zijn uiteenzetting bij het tweede middelonderdeel stelt verzoeker dat de vermeend onjuiste bewering met betrekking tot het toetsingselement 5.b “geen invloed heeft op de appreciatie voor criterium 5”, zodat hij “hier

niet dieper op ingaat”. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat hij de aan hem toegekende appreciatie voor het criterium 5 (“onvoldoende”) niet betwist. Overigens deed hij dat ook in zijn “willig beroep” bij de departementsraad al niet meer.

17.2. Het bestaan van een administratief beroep, dat mede in het belang van de kandidaat is georganiseerd om het bestuur ertoe te brengen reeds tijdens de procedure gebreken recht te zetten, brengt voor de bestuurde ook minimale verplichtingen mee om tijdig en effectief zijn rechten te doen gelden. Aperte onregelmatigheden die de kandidaat evident bekend moesten zijn op het ogenblik van het instellen van zijn intern bezwaar, en die hij nalaat dan bij het bestuur te doen gelden, kan hij zonder afdoende rechtvaardiging later niet meer in de annulatieprocedure verwoorden. Hij kan immers moeilijk het bestuur verwijten dat het geen rekening heeft gehouden met gegevens, waarvan hij het zelf niet de moeite vond om ze in de beroepsprocedure voor te leggen.

Toegepast op deze zaak, zij vastgesteld dat verzoeker in zijn schriftelijk bezwaar enkel opmerkingen formuleerde bij de criteria 5 en 6, en enkel mondeling tijdens de hoorzitting bijkomend is ingegaan op criterium 4. Op grond van de stukken waarop de Raad acht mag slaan, is die laatste kritiek zo te begrijpen dat verzoeker er zijn rol als webredacteur in heeft benadrukt. De overige elementen die verzoeker thans bij criterium 4 oppert, zijn niet ontvankelijk.

Het verslag van de beoordelingscommissie notuleert onder meer bij criterium 4 (intern ondernemerschap) als elementen uit het beoordelingsdossier van verzoeker:

“[...] creëerde een informatieve cd-rom over en voor het departement en bouwde een volledig nieuwe website uit als departementaal webredacteur (sinds 01/10/2003) [...]”

De departementale bevorderingscommissie kent aan verzoeker voor het criterium 4 de appreciatie “voldoende” toe op basis van de volgende motivering:

“De heer Jürgen Coppens heeft van 1998 tot 2003 als vakgroepvoorzitter aangetoond dat hij activiteiten op vakgebied en departementsniveau sti-

muleerde/initieerde en hij een visie had op het gebied van eigen groep door het formuleren van adviezen en het formuleren van constructieve kritiek inzake beleid (4.a).”

Nadat verzoeker op de hoorzitting zijn rol als departementaal webmaster benadrukt, repliceert de departementsraad:

“Het tijdens de hoorzitting aangebracht element is geen nieuw element en is reeds in rekening gebracht bij de beoordeling van dit criterium. Webredacteur is vervat in zijn opdracht nml. 2u/week (10% van een FTE) vrijstelling van contactonderwijs en de kandidaat krijgt hiervoor de nodige faciliteiten (gratis internetaansluiting thuis en laptop). De raad oordeelt dat zijn intern ondernemerschap rekening houdend met alle elementen van het dossier voldoende gehonoreerd is.”

De aangehaalde tekst uit het verslag van de beoordelingscommissie, uitdrukkelijk hernomen bij de behandeling van het “willig beroep” door de departementsraad, beaamt dat het element niet nieuw is en bij de beoordeling van dit criterium door de beoordelingscommissie reeds en door de departementsraad opnieuw in rekening is gebracht. Verzoeker vergist zich dan ook, door te stellen dat er “niet de minste” rekening mee is gehouden en “met geen woord gerept” is over zijn functie als webredacteur. Enkel rest de vraag of dit op een deugdelijke wijze is gebeurd. De Raad van State vermag echter niet, in de plaats van het bestuur, een oordeel over de geschiktheid van een kandidaat in de plaats te stellen van de appreciatie door het bestuur. De departementsraad moet binnen het raam van dit beoordelingscriterium nagaan of de kandidaat activiteiten stimuleert/initieert op vakgebied en departementsniveau, visie heeft op het beleid van de eigen groep en beleidsdenkend is. Verzoeker kan de Raad niet ervan overtuigen, dat de departementsraad de grenzen van zijn beoordelingsvrijheid is te buiten gegaan, door in rekening te brengen of de door de kandidaat aangevoerde elementen al dan niet zijn opgenomen in zijn taakopdracht en te besluiten dat zijn intern ondernemerschap “rekening houdend met alle elementen van het dossier voldoende gehonoreerd is”.

Voorts zij vastgesteld, met de beoordelingscommissie en de departementsraad, dat het vakgroepvoorzitterschap van verzoeker te situeren is in de periode van 1998 tot 2003. Het voorstel situeert dan ook niet onterecht het

beoordelingselement “stimuleert/initieert activiteiten...” in die periode. Verzoeker toont niet aan dat hem voor dit criterium onterecht de score “goed” is ontzegd.

17.3. De kritiek die verzoeker in het inleidend verzoekschrift formuleert bij het criterium 6 is enkel gericht tegen de motivering van het advies van de departementale bevorderingscommissie en gaat geheel voorbij aan de motivering van de beslissing van 1 februari 2008 van de departementsraad. Daaruit blijkt nochtans dat de departementsraad de bezwaren van verzoeker -die dezelfde zijn als die welke hij thans aanhaalt- beoordeelt, om dan, na heroverweging en beraadslaging, de toegekende score “voldoende” voor dit criterium weliswaar te behouden maar daarvoor een eigen motivering aan te brengen.

17.4. Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat de toegekende appreciatie “voldoende” voor het criterium 6 niet is gesteund op goede gronden en de discretionaire bevoegdheid van het bestuur te buiten gaat. Bijgevolg kan hij zich niet beroepen op de “compensatieregel” vermits hij geen twee appreciaties “goed” behaalt.

17.5. Het tweede middelonderdeel faalt.

18. Het tweede middel is in geen van beide onderdelen gegrond en wordt verworpen.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

19.1. Het derde middel is geput uit de schending van het gelijkheidsbeginsel. Verzoeker ziet deze schending zowel intern -binnen het departement- in relatie met andere kandidaten, als extern in vergelijking met een bevorderingsprocedure in een ander departement van de Hogeschool Gent.

19.2. Wat de schending van het gelijkheidsbeginsel “intern” betreft, betwist verzoeker vooreerst het op gelijke wijze toepassen van de zogenaamde

compensatieregel bedoeld in artikel 7, § 2, van het reglement. Hij neemt er voornamelijk aanstoot aan dat de departementsraad overweegt hem nog niet geschikt voor bevordering te bevinden “omdat niet voldaan is aan de nodige en voldoende voorwaarde om bevorderd te kunnen worden tot hoofdlector (minstens voldoende score voor alle criteria)”.

Vervolgens betwist verzoeker het correct en op gelijke wijze toepassen van het criterium 6. Hij wijst erop dat het motief in het voorstel van 1 februari 2008 van de departementsraad, namelijk “Hij is echter geen geboren leider”, vaag, abstract en dermate algemeen is dat ze als stijlformule evenzeer voor de andere kandidaten kan gelden. Hij stelt dat het criterium 6 ook geen “geboren leider” of “bezieler” vereist en dat de andere kandidaten dit evenmin zijn en zeker niet over meer leidinggevende capaciteiten beschikken. Ook wijst hij erop dat de termen “leidinggevende capaciteiten” zijn weggelaten uit het tweede toetsingselement van het criterium 6 en in de beslissing van 1 februari 2008 zijn vervangen door de termen “coördinerende capaciteiten”. Verder stelt hij dat de motivering voor dit criterium de appreciatie voor criterium 4 tegenspreekt en verklaart hij waarom hij sinds oktober 2003 geen beleidsondersteunende taken meer opneemt. Aangaande dit laatste voert hij aan dat de geschikt bevonden kandidaten Tony Jacobs en Luc Solemé sinds het begin van het academiejaar 2007-2008 ook geen beleidsondersteunende taken meer uitoefenen.

Tot slot maakt verzoeker de vergelijking tussen de aan hem toegekende appreciaties voor de criteria 4 en 6 met de aan Kathleen Duyck en Danièle September toegekende appreciaties voor deze criteria. Meer bepaald met betrekking tot eerstgenoemde merkt verzoeker op dat zij het opleidingsvoorzitterschap slechts uitoefent sinds 1 oktober 2007, wat ná de indieningsdatum is van de kandidaatstellingen en nog maar twee maanden ten tijde van de beoordeling door de beoordelingscommissie en dat zij voorheen nog nooit een organisatorische noch een coördinerende, laat staan beleidsondersteunende taak heeft waargenomen. Zij moet volgens verzoeker de overeenkomstige capaciteiten nog bewijzen.

19.3. Wat de schending van het gelijkheidsbeginsel “extern” betreft, voert verzoeker vooreerst aan dat de departementsraad BINF bij de beoordeling van de kandidaten wel rekening houdt met de “compensatieregel”. Daarenboven

verwijst hij naar de beoordeling van “twee vergelijkbare kandidaten” (G.B. en N.D.D.) om aan te tonen dat het uitoefenen van het voorzitterschap van een vakgroep, “een functie met leidinggevende taken” en het opnemen van de verantwoordelijkheden ter zake, voor beide kandidaten een afdoende motivering blijkt om ten minste “goed” te scoren voor criterium 6. Bijgevolg is hij van mening dat, mocht zijn dossier op gelijke wijze zijn behandeld, hij voor de criteria 4 en 6 eveneens “goed” moet scoren, zodat alsdan toepassing kan gemaakt worden van de “compensatieregel”.

Beoordeling

20. Het gelijkheidsbeginsel, zoals vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, wordt onder meer geconcretiseerd in de verplichting voor de benoemende of bevorderende overheid om de aanspraken en verdiensten van de kandidaten te onderzoeken en te vergelijken, en dit op basis van objectieve en pertinente criteria.

21. Verzoeker betwist het advies van de beoordelingscommissie omtrent de toepassingswijze van de compensatieregel. Zoals het dossier aan verwerende partij voor beslissing voorlag, kwam verzoeker echter niet eens in aanmerking voor een eventuele toepassing van de “compensatieregel” overeenkomstig artikel 7, § 2, van het reglement. Verzoeker heeft dan ook geen belang bij dit aspect van het derde middel, dat in zijn hoofde een overtollig motief vormt. Verzoeker vergist zich in de laatste memorie, als hij vreest dat dit motief ook voor de toekomst zou gelden indien het thans niet beoordeeld zou worden door de Raad van State. Indien hij later ooit aan de toepassingsvoorwaarden zou voldoen van deze bepaling, kan hij zich altijd nog weren tegen een eventueel onwettige toepassing ervan.

22.1. In de mate waarin verzoeker kritiek geeft op de toepassing van enkele beoordelingscriteria, zet hij slechts met betrekking tot welbepaald vier andere kandidaten van zijn departement uiteen waarom zulks een schending zou zijn van het gelijkheidsbeginsel. Zijn kritiek is voor het overige niet ontvankelijk, want niet dienstig in het kader van het aangevoerde, op een schending van het gelijkheidsbeginsel gesteund middel.

22.2.1. Uit de benaming reeds van criterium 6 (coachend leermeester- en leiderschap) blijkt dat hierbij naar leiderschapskwaliteiten wordt gepeild.

22.2.2. Verzoeker beperkt zijn kritiek op de hiervóór *sub* 3.8. aangehaalde motivering van de departementsraad tot één welbepaalde zin -“Hij is echter geen geboren leider”- die echter gelezen moet worden in samenhang met de overige overwegingen waaruit blijkt dat de departementsraad concludeert dat verzoeker niet getuigt van leidinggevende capaciteiten. Verzoeker toont dan ook niet aan dat de voormelde motivering, als geheel, “vaag, abstract en dermate algemeen is dat ze evenzeer voor andere kandidaten kan gelden” en “een loutere stijlformule” betreft. Het daar tegenover gestelde argument dat de geschikt bevonden kandidaten T. Jacobs en L. Solemé ook geen beleidsondersteunende taken meer uitvoeren, maakt een schending van het gelijkheidsbeginsel niet aannemelijk. Aan eerstgenoemde worden wel degelijk leidinggevende kwaliteiten toegeschreven -overigens niet alleen wegens de invulling van zijn voormalig voorzitterschap van de opleiding maar ook wegens zijn rol tijdens de visitatie. Laatstgenoemde kreeg net als verzoeker voor het criterium 6 de appreciatie “voldoende”- hij wordt “geschikt” bevonden omdat hij op de andere criteria genoeg scoorde om het voordeel van de “compensatieregel” te kunnen genieten.

22.2.3. De kritiek van verzoeker die een vermeend verschil in behandeling tussen hemzelf en D. September beoogt aan te tonen, is niet ontvankelijk. Verzoeker heeft immers zelf de bevordering van deze collega uit het voorwerp van zijn beroep gesloten, zodat dit aspect van het middel hem niet tot voordeel kan strekken.

22.2.4.1. Om bij criterium 6 de leiderschapscapaciteiten van verzoeker te beoordelen, refereert de beoordelingscommissie aan zijn vakgroepvoorzitterschap. Hiervóór is aanvaard dat verzoeker voor dit criterium “voldoende” scoort, mede omdat zijn voorzitterschap reeds enkele jaren afgelopen was én omdat hij in de uitoefening ervan “eerder als organisator” heeft gefungeerd. Bij de repliek op criterium 6 merkt de departementsraad voorts op dat het vakgroepvoorzitterschap van verzoeker “meer van intern ondernemerschap” getuigt en “aldus” ook geho-

noreerd is in criterium 4 (intern ondernemerschap). Voor dit criterium kreeg verzoeker ook de appreciatie “voldoende”.

K. Duyck dan weer krijgt bij criterium 4 “goed”, omdat zij “als opleidingsvoorzitter visie [heeft] op het beleid van eigen groep, van waaruit zij acties onderneemt die de kwaliteit van de opleiding bewaken en ten goede komen”.

Met betrekking tot de kritiek op de beoordeling van K. Duyck luidt het verweer in de memorie van antwoord enkel dat de door verzoeker aangehaalde score, “met name wat het tijdsaspect betreft”, “een volkomen andere, i.c. meer recentere, achtergrond” heeft.

De Raad van State merkt op dat dit in vraag stellen nu precies de essentie van de grief van verzoeker is, zodat het aangehaalde verweer noch verzoeker, noch de Raad iets wijzer maakt.

De Raad van State oordeelt dat verzoeker een gelijke behandeling mag vragen van de wijze waarop verwerende partij de invulling van hun voorzitterschap door beide kandidaten apprecieert en dit inzonderheid ook vanuit de vraag in welke mate dit -nog steeds of alreeds- relevant is op het ogenblik van die appreciatie.

22.2.4.2. Verwerende partij spreekt verzoeker nergens tegen in zijn opmerking dat K. Duyck ten tijde van de beoordeling nog maar zeer recent, sinds 1 oktober 2007 opleidingsvoorzitter is geworden; méér nog, dat zij die functie dus slechts heeft uitgeoefend na de uiterste datum van indienen van de kandidaatsstellingen. Ook wordt verzoeker niet tegengesproken, als hij vaststelt dat K. Duyck voorheen nooit organisatorische, coördinerende of beleidsondersteunende taken heeft opgenomen. Het administratief dossier, zoals het aan de Raad van State is voorgelegd, bevat alleszins niets dat de verklaringen van verzoeker ontkracht. De Raad van State acht bijgevolg de door verzoeker aangehaalde feiten, die niet door verwerende partij in haar geschriften noch door enig stuk van het administratief dossier worden tegengesproken, als bewezen.

22.2.4.3. Zoals hiervóór al aan bod is gekomen, bepaalt het reglement dat de beoordeling van de kandidaten louter “op dossier” geschiedt. De toelichting bij het reglement stelt:

“De kandidaten moeten voldoende tijd krijgen om hun dossier samen te stellen. Zij kunnen alle elementen en argumenten aanhalen op basis waarvan zij aantonen dat ze aan de criteria voldoen. De bevorderingscommissie zal de kandidaten niet interviewen maar zal a.h.v. de criteria de waarde van het kandidaatsdossier toetsen.”

Luidens dezelfde toelichting kent de commissie haar appreciatie toe “op basis van het volledige dossier dat door de kandidaat is ingediend”.

Artikel 4 van het reglement legt de kandidaten op om ten laatste op 20 september 2007 hun dossier in te dienen; dit dossier “bevat alle elementen en argumenten die de kandidaat wenst aan te brengen en waarmee de kandidaat aantoont dat hij aan de criteria voldoet”.

Het dossier van K. Duyck is door verwerende partij niet overgelegd. Hoe dan ook, ziet de Raad van State mét verzoeker niet hoe deze kandidaat in staat kan zijn geweest om voor criterium 4 op 20 september 2007 een dossier in te dienen met elementen en argumenten over een functie die zij op dat ogenblik nog niet uitoefende, die de beoordelingscommissie vervolgens kan hebben toegelaten te overwegen dat zij “als opleidingsvoorzitter visie” heeft, laat staan “acties onderneemt”. Waar zo-even is aangenomen dat rekening wordt gehouden met het gegeven dat verzoeker zijn functie als vakgroepvoorzitter reeds enkele jaren heeft neergelegd om hem niet “goed” maar “voldoende” te achten, valt niet in te zien hoe op consistente wijze dan een toekomstig optreden reeds verdisconteerd kan worden in dit criterium op een wijze die resulteert in de appreciatie “goed”. Overigens adviseert de beoordelingscommissie over K. Duyck bij criterium 6 om begrijpelijke redenen dat haar leiderschapscapaciteiten “nog bevestigd [moeten] worden”.

22.2.4.4. In zoverre is het gelijkheidsbeginsel geschonden.

23.1. Nog daargelaten de vraag of verwerende partij niet moet worden bijgevalen in haar repliek dat verzoeker niet met goed gevolg kan verwijzen naar de beoordeling van kandidaten in een ander departement dan het zijne, dient te worden vastgesteld dat verzoeker de conclusies van een beslissing van 17 december 2007 van de departementsraad BINF citeert. Verzoeker legt niet de motivering voor van de appreciaties van de betrokken kandidaten voor de criteria 4 en 6, noch de daarbij gehanteerde criteria. Bijgevolg laten de door hem verstrekte gegevens niet toe een mogelijke schending van het gelijkheidsbeginsel na te gaan.

Voor zoveel als nodig kan erop worden gewezen dat waar in één door verzoeker geciteerde conclusie wordt gesteld dat het voorzitterschap van een vak “een functie met leidinggevende taken en verantwoordelijkheden” inhoudt, zulks nog niet betekent dat een kandidaat die een voorzitterschap uitoefent steeds zou getuigen van leidinggevende capaciteiten. De departementsraad heeft precies met betrekking tot verzoeker zulks toegelicht.

23.2. Het middelonderdeel is niet gegrond.

24. Het middel is -enkel- in de *sub* 22.2.4 besproken mate gegrond.

VI. Omvang van de uit te spreken nietigverklaring

25. Het gegrond bevonden middelonderdeel bewijst niet dat verzoeker voor criterium 4 “goed” moest krijgen, laat staan dat hij “geschikt” is voor bevordering en, ultiem, bevorderd moest worden.

K. Duyck verkreeg, net zoals verzoeker, in totaal tweemaal “onvoldoende” en kon dit compenseren door een “goed” en een “zeer goed”. Tenzij verwerende partij alsnog op afdoende wijze kan motiveren waarom de toegekende appreciaties, zonder beide kandidaten ongelijk te behandelen, overeind kunnen blijven, valt niet uit te sluiten dat K. Duyck in plaats van “goed”, ook “voldoende” moet krijgen zodat zij niet meer in aanmerking komt voor de compensatieregel. Ook bestaat de mogelijkheid dat verzoeker in plaats van “voldoende”, bij nader inzien voor criterium 4 de appreciatie “goed” moet krijgen. Dan heeft verzoeker in totaal tweemaal de score “goed” en komt hij in aanmer-

king voor toepassing van de compensatieregel, om alsnog “geschikt” te worden bevonden. In dat geval zijn er negen kandidaten “geschikt”, tegenover acht te begeven bevorderingen.

Het reglement schrijft in zulke situatie voor, dat de kandidaten door het hogeschoolbestuur worden gerangschikt en bevorderd op basis van dienstanciënniteit en, ondergeschikt, leeftijd. Dit betekent dat de op grond van het gegrond bevonden middelonderdeel uit te spreken nietigverklaring beperkt zou kunnen blijven tot de bevordering van K. Duyck en van de “geschikt” bevonden kandidaat, die in deze rangschikking als laatste zou staan. Immers, zelfs indien na een nieuwe beoordeling waartoe het bestuur na de nietigverklaring zou overgaan zou blijken dat ook verzoeker voor bevordering in aanmerking komt, dan kan deze de overige kandidaten niet verontrusten.

Verwerende partij heeft evenwel aan de Raad geen gegevens overgelegd waaruit deze rangschikking zou kunnen blijken en die aldus zouden toestaan om de omvang van de nietigverklaring te beperken. Ook hier mag verzoeker niet het slachtoffer worden van de wijze waarop de verwerende partij meent zich van haar taak betreffende het neerleggen van een administratief dossier te mogen kwijten. Om die reden worden al de door verzoeker bestreden bevorderingen hierna vernietigd. Het zal dan zaak zijn van de verwerende partij uit te zoeken welke kandidaat in voorkomend geval voor de door verzoeker geambieerde bevordering plaats moet ruimen. Na dit uitgemaakt te hebben, zal verwerende partij de vernietigde bevorderingen waarop verzoeker geen verdere aanspraak blijkt te kunnen maken, mogen overdoen met terugwerkende kracht.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de raad van bestuur van de Hogeschool Gent van 21 mei 2008 houdende de bevordering tot hoofdlector van Henk Damme, Kathleen Duyck, Tony Jacobs, Antonia Pierreux, Luc Solemé, Gerard Van den Abbeele en Martine Van der Weeën.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 februari 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Johan Lust